Echipele noastre pe locurile secunde în turneele de handbal din Iugoslavia

Din cauza orei tîrzii la care s-au încheiat ultimele meciuri atît în turneul internațional de la Zagreb, cît și în cel de la Belgrad, nu am fost în măsură să comunicăm cititorilor noștri rezultatele finale. O facem acum, anunțînd că în ultima etapă a turneului dotat cu „Cupa orașului Zagreb", echipa feminină a țării noastre a întrecut selecționata Poloniei cu scorul de 13—7 (7—3), ocupînd în felul acesta locul secund în clasament. În partida finală Iugoslavia a învins Ungaria cu 10—7 (7—3), cucerind în felul acesta trofeul.

La Belgrad, în prezența a peste 2 000 de spectatori, în finala „Trofeului Tajmaidan" selecționata Iugoslaviei a învins echipa României cu 28—15 (11—4). Cele mai multe goluri pentru echipa noastră le-au înscris Costache II (5), Guneș (3), Nica (2) și Popescu (2). În jocul pentru locurile 3—4, reprezentativa R.F. a Germaniei a întrecut Bulgaria cu 18—12 (10—5). Handbaliștii români au ocupat locul doi, după formația Iugoslaviei.

Știri ● Rezultate ● Știri ● Rezultate

VARȘOVIA, 3 (*Agerpres*). — S-a încheiat întîlnirea internațională de atletism dintre selecționatele Poloniei și U.R.S.S. La feminin, victoria a revenit gazdelor cu 66—51 puncte, iar la masculin au cîștigat atleții sovietici cu 111—99 puncte.

Cea mai bună performanță din ziua a doua a fost realizată de sportiva sovietică Antonina Okorokova, care a stabilit un nou record al U.R.S.S. în proba de săritură în înălțime, trecînd ștacheta înălțată la 1,82 m. Rezultatul obținut de Okorokova reprezintă cea de-a treia performanță mondială din toate timpurile după cele obținute de Iolanda Balaș (România) 1,91 m și Michele Masson-Brown (Australia) 1.83 m. Alte rezultate: MASCULIN: *200 m:* Werner (Polonia) 21,0; *400 mg:* Zegaris (URSS) 51,1; *ciocan:* Kondrașov (URSS) 66,80 m; *înălțime:* Gavrilov (URSS) 2,17 m; *lungime:* Igor Ter Ovanesian (URSS) 8,03 m; *ștafeta 4 x 400 m:* Polonia 3:06,4; FEMININ: *800 m:* Sobieska (Polonia) 2:05,8; *lungime:* Talișeva (URSS) 6,46 m; *greutate:* Cijova (URSS) 17,32 m; *suliță:* Jaworska (Polonia) 58.68 m.

● Intr-un concurs de atletism desfășurat la Santa Barbara (California), sprintera americană Barbara Farrell a egalat recordul mondial în proba de 100 m cu timpul de 11,1. Această performanță a mai fost realizată de trei atlete: polonezele Eva Klobukowska și Irena Kirszenstein (la 9 iulie 1965) și americana Wyomia Tyus (la 31 iulie 1965). În cursa de la Santa Barbara, Wyomia Tyus s-a clasat pe locul trei cu timpul de 11,6.

● Recordmanul mondial la 220 yarzi, Tommie Smith, a fost învins în proba sa favorită cu ocazia concursului de la Honolulu. Smith s-a clasat pe locul doi cu timpul de 20,9, în urma tînărului atlet Lee Evans, care a realizat 20.8.

● Sarajevo, cu 42 de puncte, a devenit campioană de fotbal a Iugoslaviei. Pe locurile următoare — Dynamo Zagreb cu 40 puncte, Partizan Belgrad — 38 puncte și Vojvodina Novi Sad — 33 puncte.

● Echipa Valencia este cîștigătoarea ediției din acest an a „Cupei Spaniei" la fotbal. În finală, Valencia a învins cu scorul de 2—1 (1—1) formația Atletico Bilbao.

● Turneul internațional de polo pe apă de la Bratislava a fost cîștigat de echipa Akademik Sofia, care în finală a întrecut cu scorul de 5—3 (2-0, 1-1, 2-0, 0-2) formația Slavia Bratislava.

● În localitatea Budva se desfășoară un meci-turneu de șah la care participă cei mai buni jucători din U.R.S.S. și Iugoslavia. În turneul masculin, după 9 runde, conduce marele maestru sovietic Korcinoi cu 6 puncte și o partidă întreruptă. La feminin, după 10 runde, în frunte se află Zatulovskaia (U.R.S.S.) cu 6½ puncte.

Voleibalistele românce — pe ultimul loc!

După ce a pierdut cu *0—3 (10, 14, 10)* în fața echipei Bulgariei, în etapele a doua și a treia ale turneului internațional feminin de volei desfășurat în orașele Magdeburg și Stendal din R.D. Germană, selecționata de senioare a țării noastre a cedat reprezentativelor Ungariei și R.D.G. cu *0—3 (11, 6, 5)* și, respectiv, *0—3 (10, 12, 6)*. Ea a ocupat astfel ultimul loc în clasamentul final al competiției, pe primele trei încheind întrecerea echipele: *1. R.D. Germană* 3 v, *2. Ungaria* 2 v, și *3. Bulgaria* 1 v. Asupra comportării echipei care ne-a reprezentat la turneul din R.D.G. vom reveni

Corespondențe speciale pentru SPORTUL POPULAR

Fotbalul italian la ora transferurilor

Bologna

Campania achizițiilor și a cedărilor de jucători, care în Italia este declanșată de obicei imediat după terminarea campionatului (dar care în realitate începe prin tratative... de culise cu mult înainte), nu a intrat încă în faza culminantă. Totuși, cîteva transferuri notabile au fost efectuate de către managerii marilor cluburi, în special de către „magul achizițiilor", Gipo Viani de la Bologna, care a îndeplinit această funcție și la Milan și Genoa.

De fapt, cea mai mare „lovitură" de acest fel a realizat-o Viani acum, prin cedarea centrului atacant bolognez Nielsen clubului Internazionale Milano, primind în schimbul acestuia pe stoperul naționalei italiene, Guarneri, ca și cîteva milioane de lire, cu care a fost adus la Bologna brazilianul Clerici de la Lecco, unul dintre golgeterii campionatului. O explicație a acestei echivalențe stă în faptul că danezul Nielsen este un jucător în ascensiune, pe cînd Guarneri, ca și Clerici — lăsînd la o parte indiscutabilele lor calități — sînt jucători vîrstnici, primul avînd 29 de ani, iar cel de al doilea 26.

A doua lovitură de teatru a fost înregistrată prin transferul de la Spal la Roma al interului Capello, în schimbul unei sume de 200 milioane de lire. Cele două afaceri apar ca foarte importante și datorită faptului că au fost încheiate cu trei săptămîni înainte de terminarea perioadei de transferări (15 iulie).

Aceasta nu este totul. Pe „jăraticul" pieții fotbalistice se coc alte achiziții senzaționale despre care acum doar se vorbește, dar care ar putea constitui adevărate recorduri în materie. Cea mai importantă dintre ele, care stîrnește vîlvă în presă, este iminentul transfer al jucătorilor Rizzo și Riva de la Cagliari la Juventus, în schimbul astronomicei sume de 1,1 miliarde lire. Apoi, transferul lui Meroni de la Torino tot la Juventus, pentru fantastica sumă de 750 milioane lire. Se mai vorbește, de asemenea, de transferul lui Picchi la Varese, al lui Jair la Roma și de achiziționarea mantovanului Zoff de către clubul Milan. Dar aceste transferuri nu au fost anunțate oficial.

În fața acestei situații, care creează o agitație dăunătoare în lumea fotbalului peninsular, federația italiană de specialitate, a încercat, într-o recentă reuniune, să găsească soluții pentru a pune frîu acestui val de afaceri, numite în Italia „le follie estive" (nebuniile de vară). Se vorbește de o plafonare a sumelor de transferuri, de limitarea lor parțială.

Dar care va fi rezultatul unor asemenea măsuri? Practic, nul. Cine va împiedica marile cluburi să efectueze achizițiile dorite, anunțînd că au plătit sume infinit mai mici decît cele date în realitate? Eludarea legilor, într-un asemenea caz, pare a fi mult mai ușoară decît controlul aplicării lor...

Guarneri

CESARE TRENTINI

Londra

WIMBLEDON — 1967

ADIO, MARILOR VEDETE!...

Cine privește lista optimilor de finală ar putea crede că Wimbledon-ul din acest an a fost lipsit de o participare selectă. Parcă lipsesc marile nume ale tenisului, dintre acestea mai figurînd doar două: australienii John Newcombe și Ken Fletcher. Adevărul este însă că aceștia sînt singurii capi de serii care au reușit să treacă de încleștarea decimantă a primelor tururi. Desigur, mult mai impresionant rămîi în fața listei celor eliminați: Santana, Emerson, Roche, Drysdale, Leshly, Bowrey — toți capi de serie pe tablou, la care am mai putea adăuga, pe rînd, pe Mulligan, Tewitt, Davidson, Osuna, Krishnan, Okker, Pietrangeli, Riessen, Passarell.

Care este explicația acestei suite de surprize? Una singură, aceea că cei „mari" nu mai au valoarea cu care au fost creditați pînă de curînd. În optimile de finală, l-am văzut pe Emerson servind mingi slabe și abia putînd să returneze „bombele" trimise de înaltul iugoslav Nikola Pilici. Așa cum, în primul tur, observasem la campionul de anul trecut, Manuel Santana, neputința de a răspunde cu aceeași viteză mingilor incisive ale lui Charles Passarell. Acesta din urmă a căzut și el acum victimă brazilianului Koch, făcînd ca și ultimul reprezentant al S.U.A. să iasă din luptă.

În culisele Wimbledon-ului pronosticurile cele mai numeroase merg acum către John Newcombe. Australianul, în vîrstă de 23 de ani, despre a cărui valoare se vorbește de mult, dar care n-a obținut încă nici un titlu în cele mai mari competiții de simplu, pare a fi acum „copt" pentru victorie. Cu o singură rezervă: să treacă în sferturi de finală de Fletcher, în fața căruia a pierdut anul trecut, în turul trei la Wimbledon, de la un avantaj de 2—0 la seturi...

De două ori a apărut în fața unor tribune arhipline, pe terenul central secund, campionul român Ion Țiriac. Prima oară, în compania tînărului său partener Ilie Năstase, el s-a arătat un „dubler" de clasă, făcînd în ultimul moment incertă calificarea capilor de serie cu nr. 4, Bowrey-Davidson. Este suficient să remarcăm că în ultimele două seturi ale partidei — care au decis victoria australienilor — Țiriac și Năstase au avut conducerea cu 4—3 (și minge de avantaj...), respectiv 3—2. L-am văzut pe Țiriac apoi în meciul cu Ray Ruffels, coleg de generație cu Newcombe și probabil viitor partener al acestuia în echipa Australiei pentru finala „Cupei Davis". Și aci a decis forța serviciilor și viteza de deplasare mai bună a australianului.

O notă inedită... Cu Ruffels, numărul jucătorilor „stîngaci" prezenți în sferturi crește la patru din opt! Cu stînga joacă de asemenea Pilici, Taylor și Koch. Încă un element nou care trebuie luat în analiză atentă de tehnicienii tenisului. Mulți tenismani, chiar de prima mînă, mărturisesc că sînt foarte incomodați de un adversar cu stînga și nu-și pot desfășura jocul normal. Vom asista, oare, în viitor la campionate separate pentru jucători cu dreapta și pentru cei cu stînga?...

HERB AUDREY

★

Ieri, la Wimbledon, s-au jucat sferturile de finală ale probei de simplu masculin. Întîlnirea centrală au furnizat-o ultimii doi capi de serie prezenți în competiție, australienii Newcombe și Fletcher. Primul a cîștigat neașteptat de ușor (6—4, 6—2, 6—4) și urmează să întîlnească în semifinale pe învingătorul partidei Pilici (Iugoslavia) — Cooper (Australia) întreruptă la scorul 12—10, 8—8.

Pentru prima oară, după o perioadă de șase ani, va fi prezent în semifinale un tenisman englez. Este vorba de Roger Taylor, care l-a eliminat pe Ray Ruffels (Australia) cu 6—4, 8—6, 6—4. În fine, jucătorul vest-german W. Bungert a furnizat o nouă surpriză, învingîndu-l pe brazilianul Thomas Koch: 6—4, 6—2, 6—4.

Ieri, în „Turul Franței"

Etapa a 4-a a „Turului ciclist al Franței" (Amiens—Roubaix, 191 km), a fost cîștigată de belgianul Reybroeck cu timpul de 4h46:44. Cu același timp au mai fost cronometrați numeroși cicliști care au sosit într-un pluton masiv. Printre aceștia se aflau olandezii Janssen și Karstens, italianul Gimondi, spaniolii Santamarina și Lassa, englezul Simpson și francezul Poulidor. În clasamentul general individual, pe primul loc a trecut J. Spruyt (Belgia). Poulidor (Franța) se află pe locul 10 la 1:50,0.

„Boxul? Da! Un sport multivalent!"

(Urmare din pag. 1)

plina sportivă consimțită, renunțarea la orice fel de abuzuri, nu țin tot de un moral robust?

— Considerați talentul o condiție sine qua non?

— Depinde! Nu, dacă e vorba de masa practicanților acestui sport. Da, cînd e vorba de marii campioni. Fără talent nu e de conceput o „stea" în box. Priviți-l pe Gîju, compatriotul dv. De cînd l-am văzut mi-am zis: iată un mare talent, un viitor mare campion! Sper însă, că n-am lăsat să se înțeleagă că talentul singur duce la medalia de aur...

— Într-adevăr, nu!

— Și am văzut mulți boxeri în viața mea (semn către argintul tîmplelor). *Cînd l-am văzut prima dată, pe Patterson, ori pe Clay, ori pe argentinianul Perez, la fel am spus. Mi-ar părea bine să nu mă fi înșelat nici în privința lui Gîju...*

— În box există două tendințe: forța și scrima pugilistică. Pentru care optați?

— Pentru amîndouă, dar... laolaltă! Pentru forța dublată de tehnică, ceea ce face boxul spectaculos, plăcut.

—A.I.B.A. s-a exprimat nu o dată în favoarea boxului tehnic. Totuși, se spune că la marile competiții, la Jocurile Olimpice, mai ales, a biruit forța...

— Sînt numai parțial de această părere. Un număr mare de boxeri participanți pentru prima oară la asemenea competiții, dar deopotrivă dornici de afirmare, au adus cu ei doar... forța. În multe partide eliminatorii numai de box nu putea fi vorba. Știți, desigur, că chiar dacă unul din competitori e multilateral pregătit, dar are un adversar slab la tehnică și tare la pumni, meciul tot urît e. S-a întîmplat ca unii adepți ai forței să cîștige pînă la urmă, dar — amintiți-vă bine — au fost excepții. Excludem categoria grea, unde rar poate fi vorba de tehnică. (Alexe al dv. are, totuși, tehnică!)

— Nu credeți că o vină au purtat-o și arbitrajele? Se spune — mai în glumă, mai în serios — că într-o competiție mare, ca să fii sigur de victorie trebuie să-ți pui adversarul la podea. Dar, zdravăn! Că, dacă se scoală, poate obține decizia!...

— Am avut, într-adevăr, unele necazuri cu arbitrajele. Oameni cu mai puțină experiență s-au lăsat impresionați de boxul în forță, sau au defavorizat pe unii boxeri. Vreau să vă spun că la „europenele" recente, de la Roma, deciziile au fost corecte, au făcut să cîștige cei mai buni. N-am înregistrat nici o contestație. Considerăm aceasta un început și vom exclude din arbitraj pe toți cei care vor manifesta alte preferințe decît boxul complet, înțelegînd prin asta forța conjugată cu tehnica, și, bineînțeles, cu tactica.

— Cîte partide considerați că e bine să susțină un boxer amator într-o competiție?

— Cred că 5—6 meciuri în 10 zile, cît durează de regulă întrecerea olimpică, e prea mult. Consumul de energie fizică și nervoasă e enorm pentru un amator. De aceea, avînd în vedere numărul mare de competitori, după Tokio am propus să organizăm preliminarii eliminatorii — cum e „Cupa Europei" la fotbal — pe regiuni, pentru a ajunge la finale rezonabile, de 3—4 meciuri de fiecare boxer. O comisie a A.I.B.A.-ei studiază problema, dar o hotărîre nu văd posibilă înainte de Jocurile Olimpice din Mexic.

— Subscrieți la un campionat mondial al boxului amator?

— Propunerea e tentantă dar, după părerea mea, nerealizabilă acum. Avem „europenele" și Jocurile Olimpice. Deci, la doi ani o competiție de proporții. Marea majoritate a boxerilor nu ar putea face față atît de frecvent la eforturi în mari întreceri, iar cele mai multe dintre federațiile naționale nu ar putea suporta cheltuielile reclamate de o altă competiție de amploare. Așa se și explică de ce în „Cupa Europei" s-au înscris doar 8 țări...

— O problemă care frămîntă pe mulți iubitori ai boxului: titlul lui Cassius Clay. Cînd e recunoscut campion al lumii la toate categoriile, cînd i se retrage titlul. Deși am ieșit din sfera boxului amator, dv îl considerați vrednic de titlul suprem?

— Cunoașteți pe cineva care l-ar putea bate?

— ...Nu!

— Nici eu...

— Ce ați dori să transmiteți iubitorilor boxului din România?

— În primul rînd, admirația mea pentru frumoasa dv țară, pe care am cunoscut-o pentru prima dată, pentru oamenii ei prietenoși, cu inima deschisă, pentru condițiile de viață și sport de care se bucură tineretul român, ca întreg poporul, de altfel. Aș vrea să felicit oficialitățile sportive, federația, pentru succesul boxerilor români la campionatele europene de la Roma, ca și pentru orientarea dv evidentă în ultima vreme spre un box mai ales tehnic. Cred că aceasta vă va aduce un mare viitor în arena internațională, dacă veți continua să mergeți pe acest drum. Apreciez în mod deosebit capacitatea dv organizatorică și tehnică.

Toată simpatia mea miilor de spectatori, pentru entuziasmul lor, pentru competența cu adevărat excepțională, ca și pentru dragostea puternică cu care sprijină boxul.

Voi reveni cu plăcere în România.

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, telefon 11.10.05, interurban 72 și 236. Telex: sportrom buc. 180. Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25. 40 365
PREȚUL ABONAMENTULUI: 1 lună: 6,50 lei; 3 luni: 19,50 lei; 6 luni: 39 lei; 1 an: 78 lei.